

Sygn. akt II Ka 37/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Prezes SO Robert Pelewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Belczowska

po rozpoznaniu w dniu 20 marca 2014 roku

sprawy **Ł. S. i T. B.**

oskarżonych z art. 212§2 kk

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego Ł. S., obrońcę oskarżonego T. B. oraz pełnomocnika oskarżyciela prywatnego od wyroku Sądu Rejonowego w Mielcu z dnia 13.11.2013r. w sprawie sygn. akt II K 27/13

uchyla zaskarżony wyrok odnośnie oskarżonych Ł. S. i T. B. i w tym zakresie **przekazuje** sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt *II Ka 37/14*

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu, z dnia 20 marca 2014r.

Oskarżyciel prywatny A. D. wniósł prywatny akt oskarżenia przeciwko:

- Ł. S., oskarżając go o to że:** w dniu 04.11.2012r. godzina 21.41 występując pod nickiem Ł. dokonał wpisu na portalu internetowym Telewizji(...)Sp. z oo. z/s w W. formułując nieprawdziwe zarzuty pod adresem A. D. oraz rodziny D. i prowadzonej przez nich firmy nazywając ich przekrętami i oszustami o których to szachrajstwach i przekrętach można by było nakręcić film, prowadzoną firmę przez rodzinę D. przedstawił w Internecie w bardzo niekorzystnym świetle, **tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk;**
- T. B., oskarżając go o to że:** w dniu 04.11.2012r. godzina 23.25 występując pod nickiem A. oraz w dniu 07.11.2012r. godzina 23.11 występując pod nickiemz. dokonał wpisów na portalu internetowym Telewizji (...)Sp. z oo. z/s w W. formułując nieprawdziwe zarzuty i oszczerstwa pod adresem A. D., pomawiając go o zabicie kobiety samochodem - co jest nieprawdą, o posiadanie broni - co jest również nieprawdą, oszczerstwem jest również wpis, że pociął żonę nożem - co jest nieprawdą, jak również dokonał wpisu o posiadaniu przez A. D. „żółtych papierów”, co także jest nieprawdą, w sformułowanych wpisach oskarżył A. D. i rodzinę D. o zastraszanie dłużników psami, kijami baseballowymi i wysyłanie listów z pogróżkami - co jest nieprawdą, tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk;
- A. G., o skarżając ją o to że:** w dniu 04.11.2012r. godzina 23.57 występując pod nickiem (...) dokonała wpisu na portalu internetowym Telewizji (...)Sp. z oo. z/s w W. formułując nieprawdziwe zarzuty pod adresem oskarżyciela oraz prowadzonej przez niego firmy przedstawiając go jako złodzieja, który okradł 200 osób, jako oszusta, który nieuczciwie prowadzi działalność gospodarczą oraz o to, że chodzi z nielegalną bronią za pasem, **tj. o przestępstwo z art. 212 § 2 kk.**

Sąd Rejonowy w Mielcu - II Wydział Karny, wyrokiem wydanym w dniu 13 listopada 2013 r. w sprawie II K 27/13:

1) uznał oskarżonego T. B. za winnego tego, że w dniu 4.11.2012 roku o godzinie 23:25 występując pod nickiem A. za pomocą środka masowego komunikowania jakim jest internet, na portalu internetowym forum (...)w zakładce (...) pomówił oskarżyciela prywatnego A. D. o to, że zastraszał dłużników psami, kijami baseballowymi, wysyła listy z pogroźkami, posiada żółte papiery po tym jak zabił kobietę samochodem, wymachiwał pistoletem, gdy jakiś gospodarz miał pretensje do wagi zboża, ciął żonę nożem, gdy ta przyłapała go na zdradzie, to jest o takie postępowanie i właściwości, które mogą poniżyć oskarżyciela prywatnego w opinii publicznej oraz narazić na utratę zaufania potrzebnego dla prowadzenia przez oskarżyciela prywatnego działalności gospodarczej, którym to czynem wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 212 § 2 kk i za to na podstawie art. 212 § 2 kk skazał oskarżonego na karę grzywny w wymiarze 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

2) na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kk w zw. z art. 414 § 1 kpk uniewinnił oskarżonego Ł. S. od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu;

3) na podstawie 17 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 414 § 1 kpk uniewinnił oskarżoną A. G. od zarzucanego jej aktem oskarżenia czynu;

4) na podstawie art. 215 kk orzekł podanie wyroku odnośnie oskarżonego T. B. do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie treści wyroku przez okres 14 (czternastu) dni na tablicy ogłoszeń w budynku Urzędu Gminy w T.,

5) na podstawie art. 632 pkt 1 kpk kosztami procesu w części uniewinniającej oskarżonych Ł. S. i A. G. obciążył oskarżyciela prywatnego A. D. oraz zasądził od oskarżyciela prywatnego A. D. na rzecz oskarżonego Ł. S. kwotę 576,00 zł (pięćset siedemdziesiąt sześć złotych) tytułem kosztów obrony z wyboru,

6) na podstawie art. 628 pkt 1 kpk w zw. z art. 633 kpk zasądził od oskarżonego T. B. na rzecz oskarżyciela prywatnego A. D. kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem poniesionych przez oskarżyciela prywatnego kosztów procesu.

Apelacje w przedmiotowej sprawie wnieśli: pełnomocnik oskarżyciela prywatnego A. D. oraz obrońcy oskarżonych: Ł. S. i T. B..

Apelacja obrońcy oskarżonego Ł. S., uniewinnionego wyrokiem Sądu I instancji, sprowadzała się do zaskarżenia samego uzasadnienia orzeczenia. Podniesione zarzuty to:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, które miały wpływ na jego treść poprzez:

1) przyjęcie, że oskarżony Ł. S. dopuścił się zarzucanego mu czynu poprzez dokonanie wpisu na portalu internetowym Telewizji (...) spółka z o.o. z/s w W., formułując nieprawdziwe zarzuty pod adresem A. D. oraz rodziny D. i prowadzonej przez nich firmy, nazywając ich przekrętami i oszustami, o których to szachrajstwach i przekrętach można by było nakręcić film, prowadzoną przez rodzinę D. firmę przedstawił w internecie w bardzo niekorzystnym świetle, w sytuacji, gdy brak jest bezpośrednich dowodów wskazujących na bezpośredni związek przyczynowy między działaniami Ł. S. a skutkiem w postaci dokonanego wpisu.

2) uznanie, że wpisu tego dokonał oskarżony Ł. S. w sytuacji, gdy z podstawowej wiedzy informatyki wynika, że nadanie takiej treści i w takim miejscu jest możliwe technicznie przez inne osoby zupełnie obce, bądź przez kogoś z rodziny.

II. obraza przepisów postępowania, a w szczególności art. 5§2 kpk i art. 7 kpk poprzez rozstrzygnięcie niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego oraz ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego z pominięciem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności przyjęcie, że to Ł. S. dokonał wpisu na portalu internetowym Telewizji (...) w sytuacji, gdy jest powszechnie wiadomo i wynika to z podstawowej wiedzy

informatycznej i techniki informatycznej, że każda osoba może nadać taką treść z innych nośników, poprzez dany adres IP.

Obrońca Ł. S. wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego z uwagi na to, że oskarżony czynu tego nie popełnił oraz o zasądzenie od oskarżycieli prywatnych na rzecz oskarżonego kosztów zastępstwa adwokackiego za II instancję.

Co do zasady zbieżne z powyżej przedstawionymi zarzuty, przedstawił obrońca oskarżonego T. B., zarzucając:

1) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, zakwalifikowanego jako przestępstwo określone w art. 212§2 kk przyjmując, że potencjalne osoby mogące dokonać wpisu na forum internetowym w dniu 04.11.2012 r. z IP routera nr(...)to jedynie domownicy, zamieszkujący z oskarżonym T. B., których sprawstwo Sąd wykluczył, podczas gdy oskarżony nie miał żadnego motywu, aby dokonać wpisu pomawiającego oskarżyciela prywatnego, tym bardziej o treści wskazanej w wyroku. Oskarżony zeznał, że nie pozostaje w konflikcie z oskarżycielem prywatnym, nigdy nie łączyły ich żadne stosunki handlowe, ani pracownicze, co potwierdził w swoich zeznaniach oskarżyciel prywatny. Oskarżony nie miał żadnego interesu w tym, aby poniżyć, czy też powodować utratę zaufania do oskarżyciela prywatnego. Motywacja sprawcy czynu stanowi zasadniczy element winy.

2) obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.:

- art. 5 §2 kpk poprzez rozstrzygnięcie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego. Sąd nie wziął pod uwagę, że router posiadający IP (...)zarejestrowany na abonenta M. B. nie był zabezpieczony żadnym hasłem i inne osoby poza domownikami mogły mieć do niego dostęp za pomocą sieci wi- fi (zeznania oskarżonego k.165 v), do routera posiadającego nr IP (...) podłączonych było kilka urządzeń, a nadto nie zostało zabezpieczone żadne urządzenie podłączone do routera nr IP (...) ani też sam router. Poza tym oskarżonemu T. B. w dacie popełnienia czynu nie był przypisany żaden adres IP, a treść wpisu w żaden sposób nie wskazuje, że jego autorem jest oskarżony T. B.. Wszystkie istniejące wątpliwości Sąd winien był rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego w myśl zasady „in dubio pro reo”, czego nie uczynił, naruszając tym samym art. 5§2 kpk,
- art. 7 kpk w zw. z art. 424§1 kpk, gdyż Sąd nie uzasadnił wyczerpująco i logicznie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, przekonania o tym, na jakich dowodach oparł sprawstwo oskarżonego. Nadto Sąd dokonał dowolnej oceny materiału dowodowego i z powodu braku bezpośredniego dowodu na dokonanie wpisu w dniu 4.11.2012 r. przez oskarżonego, posłużył się metodą wykluczania poszczególnych osób potencjalnie mogących dokonać wpisu z kręgu domowników i nie wziął pod uwagę, że wpis mogła dokonać osoba spoza rodziny oskarżonego.

Obrońca oskarżonego T. B. wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu z art. 212§2 kk i zasądzenie od oskarżyciela prywatnego na rzecz oskarżonego kosztów obrony z wyboru za I i II instancję, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mielcu do ponownego rozpoznania.

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela prywatnego A. D. odnosiła się do punktu II wyroku i do braku orzeczenia obowiązku zapłaty przez oskarżonego T. B. nawiazki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Orzeczeniu zarzucono obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj.:

A) art. 7 kpk poprzez rażąco dowolną, nie zaś swobodną ocenę materiału dowodowego, przeprowadzoną z naruszeniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na:

a) uznaniu, że wpis oskarżonego Ł. S. krytykował rzetelność wyemitowanego programu i nie był wymierzony jedynie w autora programu oraz redakcję telewizji (...), podczas gdy zawierał on treści sugerujące wiedzę autora na temat różnych niezgodnych z prawem i uczciwością kupiecką działań oskarżyciela i jego rodziny, a in fine wprost wskazywał: Można

by było film nakręcić i pisać bez końca o szachrajstwach i przekrętach Państwa D. , co w dość jednoznaczny sposób poniża ich w opinii publicznej i naraża na utratę zaufania niezbędnego do prowadzenia działalności gospodarczej;

b) błędnym i niczym nie uzasadnionym uznaniu, że długi przedsiębiorstw prowadzonych przez oskarżyciela prywatnego i jego rodzinę wynikają z nieuczciwej działalności a więc, że zarzut Ł. S., iż D. dokonywali „szachrajstw i przekrętów” odpowiada rzeczywistości, podczas gdy na podstawie zgromadzonych dowodów w postaci dokumentacji urzędów skarbowych, ZUS oraz komorników sądowych Sąd I instancji mógł wprawdzie stwierdzić głęboką zapaść finansową przedsiębiorstw oskarżyciela prywatnego, jednakże w żadnym wypadku, bez powołania się na prawomocny wyrok skazujący A. D. lub członka jego rodziny, Sąd I instancji nie miał podstaw do uznania, że problemy finansowe spółki (...) J. i jej niewypłacalność są wynikiem niezgodnych z prawem działań rodziny D., a więc, że dokonują „szachrajstw i przekrętów”.

B) art. 7 kpk w zw. z art. 424§1 kpk poprzez brak wyczerpującego i logicznego uzasadnienia z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, poglądu Sadu I instancji, zgodnie z którym istnienie znacznego zadłużenia i niewypłacalność przedsiębiorstw rodziny D. uzasadnia twierdzenie, że są oni nieuczciwi i dokonują „szachrajstw i przekrętów” i pozwala na bezkarne pomówienie ich o takie działania rzekomo w obronie społecznie uzasadnionego interesu. Ponadto Sąd w uzasadnieniu wyroku w ogóle nie odniósł się do kwestii przyczyn nie zasądzenia nawiązki od oskarżonego B., mimo, że stosowny wiosek został złożony na rozprawie.

C) art. 170 §1 pkt 2 kpk poprzez błędne oddalenie wniosków dowodowych o przesłuchanie świadków S. D., S. D., M. S. oraz R. M. na okoliczność pogorszenia relacji oskarżyciela prywatnego z kontrahentami oraz konfliktu osobistego pomiędzy oskarżycielem a oskarżonym Ł. S.. Co miało znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem okoliczności, które miały być wykazane, wskazywały na rzeczywiste motywy działania oskarżonego S., które skutkowałyby ich skazaniem. Ponadto dowody te wskazywały, że na skutek dokonanych pomówień doszło do pokrzywdzenia oskarżyciela prywatnego i jego rodziny oraz do narażenia na utratę zaufania potrzebnego dla dalszego prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym Sąd dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych nie poczyniwszy oczywistego ustalenia, że oszczerstwa pod adresem oskarżyciela prywatnego i jego rodziny wypowiedziane na forum publicznym znacznie pogorszyły sytuację oskarżyciela prywatnego w kontaktach z partnerami biznesowymi, wyrządzając mu krzywdę i przyczyniając się do powstania szkody majątkowej, co miało wpływ na treść orzeczenia między innymi w ten sposób, że nie orzeczono nawiązki od oskarżonego T. B..

Pełnomocnik oskarżyciela prywatnego wniósł o zmianę wyroku poprzez orzeczenie obowiązku zapłaty przez T. B. nawiązki na rzecz oskarżyciela prywatnego oraz o uchylenie wyroku w zakresie punktu II i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz o zasądzenie na rzecz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego kosztów postępowania za drugą instancję.

Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu stwierdził, co następuje:

Apelacje wywiedzione przez obrońców oskarżonych Ł. S. i T. B. zasługują na uwzględnienie, w takim zakresie, w jakim wskazują na potrzebę uchylenia zaskarżonego wyroku, celem ponownego rozpoznania sprawy przed Sądem I instancji. W tym kontekście Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu uznał, iż rozpatrywanie zarzutów apelacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego na tym etapie postępowania jest przedwczesne. Natomiast, z uwagi na tożsamość granic, kierunku oraz zarzutów podniesionych w obu apelacjach obrońców oskarżonych, dopuszczalne, a w przedmiotowej konfiguracji procesowej, wskazane będzie łączne ustosunkowanie się do tych środków odwoławczych.

Generalnie należy się zgodzić z podnoszonym w apelacjach zarzutem, że uzasadnienie wyroku Sądu I instancji nie spełnia wymogów z art. 424§1 kpk. Obrazuje ono co prawda sposób rozumowania sądu meriti, ale wskazuje również na skrótowe i arbitralne potraktowanie niektórych bardzo istotnych w sprawie kwestii. Jedną z takich kluczowych dla realiów rozpoznawanej sprawy kwestii, a zawartą w zarzutach obrońców oskarżonych, jest brak dostatecznego udowodnienia sprawstwa oskarżonych w postaci dokonania wpisów szkalujących oskarżyciela prywatnego A. D., jego rodzinę i jego działalność gospodarczą. Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu, po dokładnej lekturze akt sprawy, powziął

przekonanie, że w tym zakresie nie podjęto wszystkich możliwych do wykonania czynności w celu należytego ustalenia stanu faktycznego. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przy obecnym poziomie zaawansowania techniki elektronicznej i informatycznej, potencjalne działanie innych osób pod nr IP przypisanym innym osobom jest możliwe. Pytanie jednak, czy w tej konkretnej sprawie faktycznie tak było lub czy jest to na tyle prawdopodobne, żeby zaszkodziło uniewinnieniem oskarżonych od zarzutu dokonania wpisów szkalujących oskarżyciela prywatnego, jego rodzinę i jego firmę. Innymi słowy, powstaje w realiach sprawy zasadnicza wątpliwość, koncentrująca się w pytaniu, czy możliwe jest racjonalne podważenie linii obrony obu oskarżonych, przez ustalenie, że to właśnie oni są autorami przedmiotowych wpisów, a tym samym, czy można wykluczyć, że autorami tych wpisów są lub mogły być inne osoby.

Należy w tym kontekście przypomnieć, że w listopadzie 2012 r. w telewizji (...) jeden z odcinków programu (...) poświęcono firmie prowadzonej przez rodzinę D.. Po emisji programu na forum (...) w zakładce (...) ukazały się wpisy użytkowników forum internetowego - niektóre z tych wpisów oskarżyciel prywatny A. D. uznał za poniżające go w opinii publicznej i narażające na utratę zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej. Za takie wpisy A. D. uznał wpis dokonany przez osobę posługującą się nickiem **E.**, która w dniu 4.11.2012 r. o godz. 21.41 na forum internetowym napisała „ Witam. Po tym co obejrzałem w waszym programie jestem w szoku naprawdę. Myślałem, że ten program ma inny charakter i służy prawdzie i pomocą przedsiębiorcą, a to nie było pokazane to jest jakaś parodia (cyrk na kółkach), przepraszam ale ciężko pojąć jak takie kłamstwa można na żywo pokazywać w TV LUDZIE LUDZIE !!!! kto tu jest pokrzywdzony. Z ponad 100 pracowników wypowiedziało się tylko 2 osoby halo !!!! a co z resztą to wymarła czy ma jakiś inny pogląd na tą chorą sytuację. Czemu firmy Leasingowe, Banki Dostawcy, Odbiorcy, Kontrahenci, Sąsiedzi itp. się nie wypowiedzieli na temat tej sprawy... bez komentarza. Firm Leasingowe, Banki to nie instytucje charytatywne płacisz jest ok. a jak nie płacisz to sory poczekają 2-4 miesiące i zabierają co swoje, ale tu widocznie było inaczej jak zresztą z całą tą firmą jest wielkie nieporozumienie. Program za mało się dowiedział na temat tej firmy. A czemu następnie samochody odprowadzili sami do firm Leasingowych.... To Państwu powiedzieli, a sprawdzili państwo ile długów mieli niczym im policja wjazd zrobiła... oj chyba nie. Naprawdę jestem w szoku jak można takie kłamstwa pokazywać w tv i to na żywo. Można by było film nakręcić i pisać bez końca o szachrajstwach i przekrętach Państwa D.. Pozdrawiam.” (dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o., płyta CD, k.23-26). Kolejny wpis, który zdaniem pokrzywdzonego miał go znieważać został dokonany przez osobę posługującą się nickiem **A.** . Wpis był dokonany w dniu 4.11.2012 r. o godzinie 23.25. Wpis miał treść: „Państwo D. są bardzo szanowaną rodziną i nie wiem o co wam wszystkim chodzi. Policja zachowała się tak jak oni zachowują się cały czas. Zastraszeni dłużników psami, kijami baseballowymi , wysyłanie listów z pogrózkami, pomijając już fakt, że A. ma żółte papiery po tym jak zabił kobietę samochodem i tata go wybronił bo miał układy (po oglądnięciu programu już wiemy gdzie), wymachiwaniu pistoletem gdy jakiś gospodarz miał pretensje co do wagi zboża o cięciu żony nożem gdy ta przyłapała a... na zdradzie nie wspomnę. A zaczęli od kradzieży prądu i jako jedni z pierwszych w Polsce mieli licznik poza granicą działki. A bardzo szanowani są przez swojego Proboszcza więc o co wam chodzi” (dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o. , płyta CD, k. 27).

Pokrzywdzonego miał poniżyć także wpis dokonany w dniu 7.11.2012 r., o godz.23.11, przez osobę posługującą się nickiem **z.o** treści: „A. i. co ty zrobiłeś. Nie szkoda ci dzieci. Słyszałem co się działo w szkole. Jak ty masz szanować ludzi jak własnych dzieci nie szanujesz i wychowujesz je tak samo jak uchowali cię twoi rodzice. Ludzie dajcie już spokój bo ich to tylko nakręca a dzieci mają daleko w tyle. Miejmy nadzieję, że następne pokolenie d. będzie inne choć to bardzo wątpliwe bo do małego mają wpajaną ideologię ojca założyciela : -). P.dla a. Jka dasz sobie z tym rade to wyrazy uznania. Myślisz, że wszyscy się ciebie boją? Chyba jest odwrotnie. Ja przynajmniej nie muszę się oglądać za siebie.” (dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o. , płyta CD, k. 30).

Osoba posługująca się nickiem (...) w dniu 4.11.2012 r. o godz.23.57 dokonała wpisu o treści: „jestem zirytowany tym programem! Jak ktoś kto chodzi z nie legalną bronią za pasem i okrada 200 osób może jeszcze iść do programu jako poszkodowany ? budować piekarnie najnowsza na południu za 40 mln zł mieć 200 aut w leasing i nie płacić ani 1 zł do skarbowki isc i jeszcze udawac ofiare!!! Zatrudniając osoby po I stopniu niepełnosprawności aby nie płacić ZUS-U jestem tym bardzo zdenerwowany tą sprawą powinna się zająć główna prokuratura aa nie ziomki z T. ! o takim programie powinny się dowiedzieć inne media co w propagujecie !!! moderatora proszę aby to pokazał i powiadomił

dyrektora co tutaj piszemy! na drugi raz się zastanowicie kogo pokazujecie w Tv !szok i wstyd dla was i proszę o wyciągnięcie wniosku!! Jeśli jesteście tacy uczciwi to macie prawdę).” Wpis został dokonany z Emaila użytkownika (...)(dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o. , płyta CD, k. 28)

Sąd meriti ustalił, że nr IP(...) to adres komputera użytkownika, który posługiwał się nickiem Ł.. Wpis został dokonany z e-maila użytkownika (...)(dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o., płyta CD, k.23-26). IP(...)to adres komputera użytkownika, który posługiwał się nickiem A. (dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o., płyta CD, k.233,24,27). Numery IP od(...) do (...) posiadają abonenci (...) S.A. Polska (dowód – wydruk ze strony (...) k.37). IP (...)to adres komputera użytkownika, który posługiwał się nickiem z.. Numery IP od(...) do(...) posiadają abonenci (...) S.A Polska. (dowód – wydruk ze strony (...)k.37). Jak wynika z informacji (...) S.A. (...) numer IP (...)oraz IP (...) przypisany jest do abonenta M. B. zamieszkałej w C. 314 (dowód – informacja (...) SA k.60-62). M. B. zamieszkuje m.in. wraz z synem T. B.. IP (...)to adres komputera użytkownika, który posługiwał się (...) (dowód – informacja Telewizji (...) Spółka z o.o., płyta CD, k.23,24,28). Numery IP od(...) do (...) posiadają abonenci (...) S.A. Polska (dowód – wydruk ze strony (...) k.38). Jak wynika z informacji (...) S.A. Polska numer IP (...) przypisany jest do abonenta A. G. zamieszkałej (...)(dowód – informacja (...) S.A. k. 78).

Sąd meriti wiążąc poszczególne numery IP z konkretnymi osobami przyjął założenie, że to właśnie te osoby są odpowiedzialne za dokonanie szkalujących oskarżyciela prywatnego, jego rodzinę i jego firmę wpisów, bez rozważenia sytuacji dokonania takich wpisów przez osoby „obce”, pomimo konsekwentnego nieprzyznawania się do winy przez wszystkich oskarżonych i podnoszenia przez nich faktu korzystania z niezabezpieczonych sieci internetowych.

W związku z powyższym za zasadny uznać należy podnoszony w apelacjach obrońców oskarżonych zarzut obrazy art. 5§2 kpk i art 7 kpk. W opisanej powyżej kwestii dla racjonalnego i skutecznego podważenia obrony oskarżonych niezbędne jest posiadanie wiadomości specjalnych z zakresu informatyki, co oznacza, że w realiach procesowych sprawy niezbędne jest przeprowadzenie dowodu z opinii należy dopuścić dowód z opinii biegłego informatyka, który rozwiałby wszelkie wątpliwości dotyczące możliwości technicznych sprawstwa poszczególnych oskarżonych i potencjalnych osób trzecich. Zwłaszcza jeśli się zważy, że router posiadający IP (...)zarejestrowany na abonenta M. B. nie był zabezpieczony żadnym hasłem i inne osoby, poza domownikami mogły mieć do niego dostęp za pomocą sieci wi- fi (zeznania oskarżonego - k.165 v), do routera posiadającego nr IP (...) podłączonych było kilka urządzeń, a nadto nie zostało zabezpieczone żadne urządzenie podłączone do routera nr IP (...), ani też sam router. Poza tym oskarżonemu T. B. w dacie popełnienia czynu nie był przypisany żaden adres IP, a treść wpisu w żaden sposób nie wskazuje, że jego autorem jest oskarżony T. B.. Dopiero dowodowe zanegowanie, w zgodzie z wymogami art. 7 k.p.k., linii obrony oskarżonych, że inne osoby mogły nadać taką treść z innych nośników, poprzez dany adres IP, powinno stanowić punktem wyjścia do rozważenia słuszności kolejnych zarzutów apelacyjnych w sprawie.

W tej sytuacji przedwczesne byłoby szczegółowe ustosunkowanie się do pozostałych zarzutów apelacyjnych, zwłaszcza tych, które podniesione zostały przez pełnomocnika oskarżyciela prywatnego. Naprowadzone dotychczas wskazania i zapatrywania są bowiem wystarczające do tego, aby Sąd Rejonowy w Mielcu powtórnie rozpoznał sprawę obu oskarżonych, dbając o naprawienie dotychczasowych uchybień oraz ewentualne sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku w sposób czyniący zadość wymaganiom proceduralnym, a co za tym idzie pozwalający na merytoryczną kontrolę instancyjną.

Dlatego też Sąd Odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w całości i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Znajduje to swoje procesowe uzasadnienie w treści art. 437§2 kpk i art. 456 kpk. Końcowo należy nadmienić, że orzeczenie Sądu Odwoławczego nie przesądza w żaden sposób przyszłego rozstrzygnięcia co do winy oskarżonych Ł. S. i T. B..